

Stipsicz András

Stipsicz András Bolyai-díjas magyar matematikus, az MTA rendes tagja. Kutatási területe a differenciáltopológia, azon belül az alacsony – legfeljebb 4D-s – terek vizsgálata. A Móricz Zsigmond Gimnáziumban érettségizett. 1989-ben diplomázott az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Kar matematika szakán. 1989–1990 között az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karának tanársegéde, 1990–1994 között a Rutgers Egyetemen doktorandusza, ahol 1994-ben PhD. fokozatot szerzett. 1994–1996 között a Kaliforniai Egyetem vendég adjunktusa volt. 1995-ben és 2013-ban a Max Planck Társaságnál dolgozott Bonnban. 1997-ben az MSRI általános tagja volt Berkeley-ben. 1999-ben vendégprofesszor volt a Kaliforniai Egyetemen. 2001–2002 között kutató matematikus a Princetoni Egyetemen. 2002–2006 között a Magyar Tudományos Akadémia Rényi Alfréd Matematikai Kutatóintézet, ahol 2006-tól lett professzor, 2019-től pedig az intézet igazgatója[3]. 2006-ban a Magyar Tudományos Akadémia doktora lett. 2007–2008 között a Columbia Egyetem vendégprofesszora volt. 2010-ben kutató professzor volt az MSRI-n, a Berkeley-ben. 2011-ben kutatóprofesszor volt a Simons Centerben, Stony Brookban. 2014-től a Közép-európai Egyetem professzora Budapesten. 2015-ben a Mittag-Leffler Intézetben dolgozott Stockholmban. 2016-ban a Princetoni Egyetem vendégprofesszora volt. 2016-ban a Magyar Tudományos Akadémia levelező, 2022-ben rendes tagja lett. Tudományos közleményeinek száma 110, emellett 3 nagy hatású könyv szerzője. Számos szakmai elismerés birtokosa: Rényi-díj (2005), Bolyai Plakett (2006), Akadémiai Díj (2014), Bolyai-díj (2025). Eddig 6 végzett PhD hallgatónak volt a témavezetője.